

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XL.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Christi requiescit, omnibus antè pro dignitate in Imperio constitutis: sepeliturq; in Spira, quam ipse ecclesiam illustravit. Libet intueri statum Imperij per ea tempora. Conradus filium declaravit regem: ubi erat interim potestas electorum? num illi in concilium erant aduocandi? Poterant affuisse, sed non omnia scripta sunt quae facta: Poterat electorum, non tum, vt modò, eximie esse potestas. Marchio enim Brandenburgensis, illa tempestate pulsus à dōdāalis omni ditione, apud Magdeburgam de praebenda victitabat. Vigebat apud Imperatores memoria Carolinorum & Ottonum, qui arbitrati sunt sibi delegerant successores. In Romano autem Imperio à veteri memoria, semper felicior fuit adoptio filiorum, quàm generatio: Quocircà ad electiuam dignitatem aliquandò peruenit, in qua persistit hodiè: vt dignissimus quisq; Imperio, & rebus gerendis maxime idoneus, assumatur.

CAPVT XL.

Henricus eius nominis III. Conradi filius, patri succedit in omni sua ditione. Miror plurimos eorum aetatis scriptores, Henricum, non Conradi filium, sed generum contendere fuisse: ordiunturq; longam fabulam de Lupoldo quodam duce, quem Conradus Imperator proscripserit, isq; in nemore abuius sibi habitationem cum coniuge delegerit, profundis saltibus: Post multa tempora eò venantem Conradum Imperatorem, cum aberrasset, peruenisse, & filium, tum Lupoldo genitum, cum ibi Conradus pernoctaret, de quo, quòd magni futurus esset, cum à vatibus & futurorum coniectoris audisset, cum Lupoldum non agnosceret, exponi iussisse: peruenisse tamē iuuenem, mira seruatū fortuna, cum adoleuisset, in regiā, & miranda perplexitate eò prouectū, vt regis filiā mereretur coniugem, et in omni ditione succederet.

cedere
author
Conrad
gē filia
rimorū
Henric
accipim
nēsis co
Rodulph
cia ipse
regi reb
sibi iust
igitur i
qua Tu
furori
rio, adu
cum mi
Campar

V
in eum
ingredie
cōmoda
rant: H
debatur
pernicio
iā cautio
fūdit
dare, ips
nē facer
nonē qu

cederet Imperatori. Sed hanc fabellam conuellit magnorum
 autoritas virorum, testantium, Henricum hunc fuisse
 Conradi filium, non generum: cui pater acceperit coniu-
 gē filiam Kanuti regis Danorum et Anglorum. Ergo plu-
 rimorum, & verisimiliora dicentium, sententiam sequentes,
 Henricum III. Conradi Franci de sanguine Saxonum filium,
 accipimus Imperio post patrem potitum. Odo autem Campa-
 nensis comes, dum regnum Burgundiae per haec tempora ab
 Rodolpho rege suo auunculo dimissum, quoddam à rege Frā-
 cie ipse instanter petitum non acciperet, Romanorum
 regi rebellat, armis recuperaturus Burgundiam, quam
 sibi iusta successione deberi contenderat. Lotharingiam
 igitur incurSAT, castella impugnat, urbem Leucorum,
 qua Tullus dicitur, fortissimè oppugnat, nec temperat
 furori. Gotelo dux Lotharingiae, Romano parens Impe-
 rio, aduersus illum exit in praelium. Odo ceditur in acie
 cum multis: Frāci vix pauci supersunt cadi. Ità domita
 Campanensium insolentia conquiescit.

CAPVT XLI.

VRatislaus Bohemia dux regi parere recusat, sisus
 & fretus auxilijs Petri regis Vngarorum: duxit
 in eum rex Henricus, & inexplorato montes & nemora
 ingrediens, multa ab insidiaribus ibi hostibus pertulit in-
 comoda. Excurrerant pro arbitrio Bohemi, & recurre-
 rant: Henrici autem milites, saltuum & nemorum insueti, ca-
 debantur. Ità fuit expeditio prima nedum dānosa, sed etiā
 perniciosa regi. Reuersus anno qui sequebatur proximo,
 iā cautior, praemis qui itinera seruarēt, occuparēt, ho-
 stes fudit, et ad obedientiam reduxit: Coegit enim obsides
 dare, ipsūq; post se Ratisponā venire iussit, ibiq; deditio-
 nem facere. Vngari deinde regem suum Petrum expulerunt, O-
 nonē quēdā surrigētes. Petrus expulsus ad Henricum regem,
 quem